

rozhodnutí svého dle § 11 zák. zák. zároveň i eventuelní opatření pro ten případ, že nárok dle § 20 příd. zák. nebude uznán.

Žal. úřad toho neučinil, nýbrž rozhodnutí své rozdělil, nevzav vůbec zřetele na uplatněný event. nárok dle § 11 zák. zák. V tom spočívá podstatná vada řízení, a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud vyřešilo nárok st-lčín dle první věty § 11 zák. zák., v celém rozsahu zrušiti a umožniti tak žal. úřadu, aby celý reklamovaný objekt vzal v úvahu a o něm jako celku rozhodl.

Při tomto novém řízení přijde pak v úvahu znovu i otázka volby jednotlivých reklamovaných nemovitostí; není proto na místě, aby nss se již nyní obíral námitkami stížnosti, vytykajícími porušení práva volby vlastníkovi dle první věty § 11 zák. zák.

Bylo tudíž rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.

Č. 3942.

Administrativní řízení (Slovensko): O lhůtě a o podacím místě pro apelaci podle §§ 5 a 6 zák. čl. XX : 1901.

(Nález ze dne 24. září 1924 č. 16.177.)

V ě c: Alexandr P. v Bratislavě proti župnímu úřadu v Bratislavě o opožděné podání stížnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Městský notářský úřad v B. zamítl rozhodnutím z 18. července 1923 žádost Alexandra P. za povolení k postavení obchodního stánku v domě... z důvodu požární a dopravní policie. Dne 7. září 1923 podal st-l apelaci u župního úřadu v B., který ji zaslal městskému notářskému úřadu, kam došla dle úředního razítka dne 1. října 1923. Spis byl dne 8. října 1923 opět předložen župnímu úřadu, tento jej dne 23. října 1923 vrátil městskému úřadu, aby v první stolici o přijetí apelace rozhodl. Městský notářský úřad vydal pak dne 31. října 1923 rozhodnutí, že se apelace Alexandra P. do usnesení měst. not. úřadu z 18. července 1923 jako opožděná odmítá a napadnuté rozhodnutí se prohlašuje za pravoplatné, poněvadž dle § 6 zák. čl. XX z r. 1901 jest lhůta odvolací 15 denní, strana obdržela napadnuté rozhodnutí dne 27. srpna 1923 a podala apelaci u první stolice teprve 1. října 1923.

Do tohoto rozhodnutí podal Alexandr P. rekurs, který byl nař. rozhodnutím zamítnut.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost vytyká, že žal. úřad byl povinen apelaci odevzdati příslušnému úřadu, při čemž pro dodržení podací lhůty byl rozhodným den jejího podání u žal. úřadu, tedy den 7. září 1923.

Dle § 5 zák. čl. XX. z r. 1901 nutno podati apelaci u úřadu, který rozhodoval v první stolici. Lhůta apelační činí dle § 6 15 dnů ode dne vyhlášení nebo doručení rozhodnutí.

Dle znění cit. § 5 jest tedy apelace v čas podána jen tehdy, když v zákonné lhůtě došla k úřadu, u kterého měla býti podána, tedy k úřadu, který rozhodoval v první stolici, v daném případě k notářskému úřadu,

a jest bez významu, zda snad omylem byla podána u úřadu jiného a odtud se teprve dostala k úřadu příslušnému.

Dle § 5 výnosu býv. uherského min. předsedy z 18. prosince 1901 č. 4600 ohledně provedení §§ 1 — 12 zák. čl. XX z r. 1901 jest sice povinností úřadu, zaslati apelaci, která nepříslušeně u něho byla podána, hned příslušnému úřadu a o tom strany vyrozuměti. Strana ani netvrdí, že úřad apelaci nezaslal notářskému úřadu ihned, ani nevytýká, že o zaslání nebyla uvědoměna. Avšak i kdyby tak bylo, stává se dle uvedeného výnosu zaslání apelace na nebezpečí strany a připadá jí k tíži zmeškání, které snad povstalo opomenutím úřadu.

St-1 byl rozhodnutím měst. not. úřadu z 18. července 1923 správně poučen, že apelaci možno podati ve lhůtě 15 denní u měst. not. úřadu v Bratislavě. Když tedy žal. úřad v cestě instanční vyslovil, že apelace byla podána opožděně, nemohl soud v tomto výroku shledati nezákonnost a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3943.

D á v k a z e z á b a v: Jakého druhu přednášky jsou osvobozeny od dávky ze zábav?

(Nález ze dne 24. září 1924 č. 16.178.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 2874 adm.

V ě c: Městská obec L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku ze zábav.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Žádost spolku »Deutscher Alpenverein« v L., aby přednáškám se světelnými obrazy, které v nejbližší době budou zahájeny, bylo přiznáno osvobození od dávky ze zábav podle § 3 č. 1 pravidel o vybírání obecní dávky ze zábav (vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. dodatek IV), vzhledem k tomu, že jde o přednášky sloužící výhradně vědeckým a vzdělávacím účelům, byla k odvolání usnesením měst. zastupitelstva v L. z 15. listopadu 1922 zamítnuta. Dalšímu odvolání spolku vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím.

Stížnost podaná městskou obcí L. uvádí, že důvody pro osvobození od dávky ze zábav uvedené v § 3 č. 1 pravidel nutno rozdělit na tři skupiny. První jest skupina podniků sloužících tam blíže uvedeným účelům na př. veřejná musea, umělecké výstavy. Výraz »na příklad« neznamena demonstrativní výpočet, nýbrž má naznačiti, co jest rozuměti slovem »podniky«. Tímto slovem mají býti naznačeny přednášky ústavů stálého rázu jako musea, obrazárny, umělecké výstavy atd.

K druhé skupině patří přednášky spojené se světelnými obrazy pořádané úřady, školami a podniky vědeckými, uměleckými atd. Slova »atd.« znamenají jen i »jiná taková místa«.

Ve skupině třetí jsou uvedeny lidovýchovné přednášky, recitace a kursy přednáškové i hudební pořádané svazem osvětovým nebo jednotlivými osvětovými sbory.

Ježto spolek »Deutscher Alpenverein« není ani ústavem dle skupiny první, ani úřadem, školou nebo podnikem vědeckým a uměleckým dle